

Murat Yetkin

Zarrab konuştuğça Türkiye utanıyor

30 Kasım 2017

Bir Amerikalı gazeteci, “Üzerinde mahkum üniforması olmasa bir şirketin icra kurulu başkanı zannedebilirdiniz” diye yazmış mahkeme salonundan. Reza Zarrab o kadar rahatmış İran hükümeti adına çalıştığı kaçakçılık şebekesinin nasıl işlediğini, bu amaçla Türkiye’de AK Parti’den isimleri nasıl rüşvetle kullandığını anlatırken.

Ne kadarı itiraf, ne kadarı iftira bilemeyiz şu anda ama örneğin eski Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan’a, günahı boynuna, sadece Avro olarak 40-50 milyon tutarında rüşvet verdiğini söylüyor, diğer para birimlerini hiç hesaba katmayalım diyerek. Yine mahkemeden bildirildiğine göre bu konuda makbuzlar teslim etmiş kanıt niyetine.

İtiraf mı, iftira mı bilemiyoruz ama güya Amerikalılar Aktif Bank’ı sobeleyince Halkbank ile çalışmak istemiş. Halkbank Genel Müdürü (yanlış olur diye değil, Ebru Gündeş ile evli olması nedeniyle) “Sen meşhursun, göz önündesin” gerekçesiyle altın karşılığında İran gazı projesine girmek istememiş, Zarrab da ne yapsın, Halkbank’ın bağlı bulunduğu Çağlayan’a gitmiş. Sonra Halkbank ile çalışmaya başlamışlar.

Zarrab’ın itiraf mı, iftira mı belli olmayan iddialarına göre, halen davanın tek tutuklu sanığı Hakan Atilla, İran ile altın-gaz ticaretini kitabına uyduran kişidir. Ancak Atilla’nın avukatı da rüşveti alanın Atilla değil, onun patronu Arslan olduğunu iddia etmektedir; suç atma yarışı başlamış görünmektedir. Oysa yine Zarrab’ın anlattıklarına göre Atilla bu ilişkiler ağının belki en az suçlanması gereken kişisi görünmektedir ve belki de bu nedenle, en zayıf halka olarak görünüp baskı altında itirafçılığa zorlamak amacıyla seçilip resmi bir Amerika seyahati sırasında tutuklanmıştır.

Arslan ise, hatırlayacaksınız, yatak odasında ayakkabı kutuları içinde nakit olarak 4,5 milyon dolar para bulunan kişi. O da Zarrab gibi 17-25 Aralık 2013 operasyonlarında tutuklanmıştı. Ancak hükümet 17-25’in altında 2002-2012 arasında müttefik olduğu Fethullah Gülen’in yasadışı örgütünü görüp “darbe girişimi” teşhisi koyunca durum tersine döndü. O operasyonu yürüten polis, savcı ve hâkimler kovuşturulmaya başlandı, davalar düştü, Zarrab gibi Arslan da serbest bırakıldı, hayır işi, eğitim bağışı diye açıkladığı paralar de kendisine geri verildi. Arslan daha sonra Ziraat Bankası Yönetim Kuruluna atandı.

Belki biliyorsunuz ABD’de Secret Service, Gizli Servis diye bir kuruluş vardır. Bunu CIA, ya da FBI ile karıştırmamak gerekir. Bu kuruluşun iki görevi vardır: Başkan ve Başkan Yardımcıları ile ailelerinin yakın korunmasını üstlenmek ve ABD dolarının değerini gözetmek. Bu ikincisi çerçevesinde nerede kayıt dışı nakit dolar hareketi görürlerse peşine düşerler; Latin Amerika’da böyle operasyonları vardır. Tabii operasyonları onların koordinasyonunda CIA, FBI yürütür.

Dört buçuk milyon dolar nakit az para değildir. Peşine daha o tarihte düşmüş olduklarını varsaymak yanlış olmaz.

Konumuzla ilgisizmiş gibi görünen bu parantezi kapatıp mahkeme salonuna dönelim.

Mahkeme salonunda dün itibarıyla Türkiye Cumhuriyetinde bakanlık yapmış iki siyasetçinin Zafer Çağlayan ve Egemen Bağış'ın isimleri geçmiş, bir Amerikalı gazetecinin tanıklığına göre resimleri gösterilmiştir. Dönemin İçişleri Bakanı Muammer Güler'in adının da aynı şekilde anılması sürpriz olmayacaktır.

Tabii bir de şu "gizli tanık" meselesi var. O gizli tanık kimdir? Bildiğimiz, 17-25 Aralık'ta ismi geçen biri midir? Fethullahçı kadroya mensup bir eski devlet görevlisi midir? Yoksa o da kendisini suçlamalardan kurtarmak isteyen bir işadamı, ya da siyasetçi midir?

Bütün bunlar Zarrab'ın kendisini kurtarmak adına (sadece asli ülkesi İran'daki eski amir ve patronları hakkında değil) Türkiye ile işleri hakkında da yazılan iddianamede isnat edilen suçları kabul edip itiraf (ya da iftiralara) başlaması nedeniyle yeniden gündeme gelmiş durumdadır. Unutmamak lazım ki, Zarrab'ın İran'daki patronu Babek Zencani, ambargoyu Dubai üzerinden delip altın karşılığı petrol ve gaz ticaretinden gelen para ile İran makamlarına bildirdiği arasındaki kayıp 2,5 milyar doları izah edemediği için idam cezasına çarptırılmış, hapiste gün saymaktadır.

Zarrab'ı daha dün gibi "Türk devletinin projesi" diye, "vatansever" diye sahipleneler, savunanlardan bazıları daha şimdiden "Zaten baştan CIA ajanı idi" demeye başlamış durumdadır; yarın başka bir örgütün ajanı ilan ederler ve "bizi kandırmış" derlerse şaşmamak gerekir.

Belki şaşırmamak gerekir ama utanmak gerekir.

Zarrab konuştuğu biz utanıyoruz, ne de olsa Türkiye'nin bakanlarıdır, bankalarıdır, itibarıdır bir Türk mahkemesinde yargılanmak, aklanmaya çalışmak dururken, Amerikan mahkemesinde ortalığa dökülen. Türkiye'nin dürüst, namuslu insanları bunları duydukça utanıyor, utanmayanlar olsa da.

Ve sorumuz hala geçerli: Kim bu Zarrab ve benzerlerini Türkiye'de sisteme kim davet etti? Zarrab'ı sisteme dahil ederken, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın geçenlerde tepki gösterdiği üzere "Beyefendi böyle istiyor" diyen olmuş muydu? Bu şaibeli işlere neden girildi?

Bir de iç siyaset notu verelim. Hayır, Meclis'te dün gece çıkan Zarrab kavgasından söz etmeyeceğim.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve Başbakan Binali Yıldırım dün konuşmalarını tamamen CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun ortaya attığı, Erdoğan'ın bazı yakınlarının yurtdışındaki bir hesaba ABD doları aktardığı iddiasını yalanlayıp yerden yere vurmaya ayırdılar.

Bence haksızlık ediyorlar. Kılıçdaroğlu'nun iddialarını ortaya atmaktaki zamanlaması hükümetin dün Zarrab konusundansa bu iddiaları yalanlama konusunu öne çıkarmasına imkân tanıdı. Bu açıdan belki de Kılıçdaroğlu'na teşekkür etmeleri gerekir.

Ama o bizim işimiz değil. Bizim işimiz Türkiye'deki mahkemelerin görmesi gereken işleri Amerikan mahkemesine bırakarak, Zarrab ve onun gibilerin ağzına nasıl sakız olduğumuzu içimiz ezilerek de olsa yazmaya, aktarmaya çalışmak.

Son durum budur.
